

ACC. N:R. 1953

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: UPPLAND

Upptecknat av: Ivar Johansson

Härad: Vallerstuna

Adress: Gnesta

Socken: Össebygd

Berättat av: _____

Uppteckningsår: _____ Född år _____ i _____

Uppteckningen rör _____

Tonstev

1.

Spökstev

1.

Gårdstev

2.

Phogstev

3.

Skriv endast på denna sida!

Uppskrift

LINDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

1953

1953

Ossebygarns socken.

Andelenad av Jons Tomters

Wiktshammars, gravel

1920.

Ossebygarns socken
Wiktshammars, Langhammars h. (Tomms folkhögskola)

Tomters, Spårkon, gärds. Skogss

Est funnitsimmer hade en spåll gäll igensom
hatspårviden och då fald se en kornet, som
var libladet gula bytt, prä jacker och rök
lura. När han fick syn på skorna hade han
genast spunnit upp prä stegen, som hade
fäll skullen och fjällarnas.

På ett annat ställe hade en kornide en
som storskat. Därigen prä gårdem hade en
gång blivit med prä tomten skiflar och ha
fick chilla prä ett kiska jämt och skina
som kullat skiflar och spelt tomten ett prä
prä fjällarnas skubade tomten prä myra ther.
Därigen prätlade prä prä och kornet fast ett
mörre i skorna, sedan skildte han sig utan
diren och kornade. När tomten hade slagit prä
sig skorna mykte han till i mörret på ett
tomten rannade om kull. Detta uppregrades
the gången på när. Tomten blev till ett ang prä
gick sin väg och som aldrig mer tillbakas.

Spårkon.

gick där in i bagartslagan och lade sig i
sova, han låg nästan vända till öf. Åhr 12.
utan att chra något märkligt. Åhr efter det
slags upgnlutkan uppe med en värdig skrälle
han gick där uppe för att se efter vad som
förstakrat luktans öfgrmande och sag där
det brann en liten eld inuti rogen, han sta
lutkan och gick och lade sig. Öf lång sta
därför slags upgnlutkan ängs uppe med
änne baidare skrälle. Han gick ännu en g
uppe och stängde, varför det blev lykt en
stund. Öf en stund skrides ett underligt lj
inifrån rogen, det lät som en delagande
skinnorna, men något ord skundade han ej ur
skiltia. Han steg uppe och öfgrmande luktan
för att se varifrån ljudet kom men där lykt
ljudet och elden som fint brann därinne o
charka. Han gick och lade sig och skride ej
något mera för hela natten.

På ett annat ställe skräpade det i en cha
after en bonde som dött. Man trodde att
han hade någon synd för ikt samvete, o
han ej gick någon ut för. Man a vi därför
grävdes det ikring skitaden där bonden
dött och man fann stället efter en m
Nattigkaid han man därifrån en förklarung
over att mannen gick igen. Den mörkade
mannen var luktigen en gäddfångare
som vid samma tid förbrunnit. Bonden ha
antagligen velat dömma ut hans pengor o
därfor utan i skäl dömm.

1953

LUND UNIVERSITY
FOUNDAZIONE

3

Det framade ar vilke niä chom vride sig.
Högskolan.

Om man gäts en matd igennem en stog.
Man hade med sig en argtint gärdar.
Nai chom chommit mitt för en rågångspän
gärd, thide chom en mullvande stämme, so
hade, att chom skulle thygda för. "Man kan
jukt lile ald vara da' chom sag sin ammat
nai argtinte chund, thora med varmen och
dara ar nådla. Man hade da' att det var
thogskolan och anlågsmade sig med chaktiga
dairfarn.

Om gärd, som hade thangbena lars han för
sitt manm ifran den lile da' det gärd e
segetled förle, mellan thokkeshorn och Narda
Lors de hgi lögte för en liden hngkalle, sig
för den thulle chom slakt om dag. Man
slakt dei för ald varna tjofarande att chom
för gunde.

Thid gilen begagnat den leden ald tädla
Lgran för nåderna tidan om förklarvisten.
Fulmagnonen stället ut sig i alla förle.

LUND UNIVERSITY
FOUNDAZIONE